

[Stensballe.]

under 20. April af Ministeren for offentlige Arbejder modtaget Svar paa denne Forespørgsel, og Besvarelsen findes som Bilag til Betænkningen.

Under de almindelige Drøftelser, der har fundet Sted, har det vist sig, at der indenfor Udvalget var fuld Enighed med Ministeren i den principielle Betragtning, at Jernbanestrækninger, som ikke udnyttes i rimeligt Omfang af Befolkningen, bør nedlægges, navnlig hvis Opretholdelsen af Banestrækningen ikke kan siges at være samfundsmæssig eller økonomisk forsvarlig. Derfor indstiller Udvalget ogsaa, at der tilvejebringes Lovhjemmel for en Nedlæggelse af samtlige de i Lovforslaget omhandlede Strækninger. Der har derimod ikke kunnet opnaas Enighed om Betingelserne og Tidspunktet for den eventuelle Nedlæggelse af de enkelte Strækninger, alene med Undtagelse af Forslaget om Sorø—Vedde-Banen, hvilket Forslag tiltrædes af hele Udvalget. Hvad de fire andre Strækninger angaar, har Udvalget med Hensyn til Tidspunkterne og Betingelserne for Nedlæggelsen delt sig i et Flertal (Venstre og Konservative) og et Mindretal (Socialdemokrater og Radikale), men der er altsaa ikke nogen principiel Uenighed; der er kun Uenighed om, hvorvidt man skal lade de fire Strækninger trafikere endnu nogen Tid, inden man træffer endelig Afgørelse om, hvorvidt Banerne skal nedlægges eller opretholdes.

Flertallet finder det betænkeligt i en Krisetid som den, vi er inde i nu, at gaa til en pludselig Nedlæggelse af Banestrækninger, naar der ikke derved kan opnaas større Besparelser for Staten, og vi maa anse det for rigtigst, at der levnes Befolkningen i de paagældende Egne en rimelig Tid til at vise, om den vil og kan udnytte Banen. Samtidig mener vi ogsaa, at Statsbanerne, forinden endelig Bestemmelse træffes, bør have Tid til at faa Driften tilpasset til den sandsynlige opnaaelige Trafik, baade ved en Forenkling af Driften, bl. a. ved Simplificering af Stationstjenesten, og ved Indførelse af en hensigtsmæssig Toggang, eventuelt ved, at Togene bliver fremført af en billigere Trækraft, saaledes at Statsbanerne, hvis Resultatet bliver, at Strækningerne ikke nedlægges, paa den billigste og mest hensigtsmæssige Maade kan drive disse Strækninger.

Jeg sagde før, at vi finder det betænkeligt, navnlig under Kriseforhold, at gaa til en pludselig Nedlæggelse, naar der ikke for

Staten samtidig fremkommer større Besparelser. Dette lægger vi for vort Vedkommende ikke ringe Vægt paa, og jeg vil gerne gøre Rede for, hvorledes vi er kommet til det Resultat, at man ikke nu, i hvert Fald i det første eller det andet Aar, kan vente sig større Besparelser opnaaet ved Gennemførelsen af Ministerens Forslag, maa-ske endda det modsatte, naar man ser bort fra Forrentning og Afskrivning af Anlægene — og Udgifterne dertil vil jo for Statens Vedkommende kun i ringe Grad kunne indskrænkes, selv om der finder en Nedlæggelse Sted, idet kun faa Dele af Anlægget og Materiellet kan overføres til andre Strækninger; en væsentlig Del af det maa realiseres med stort Tab, naar Banerne fuldstændig nedlægges.

Forinden vil jeg dog gerne gøre et Par Bemærkninger om den Indtægtsberegning, der opstilles i den Skrivelse, som Udvalget har modtaget fra den højtærede Minister, og hvori han hævder, at de Indtægter, som Banerne skulde faa om et Aar, maatte regnes lavere end de Indtægter, der er anført i Stykgodsudvalgets Betænkning. Den højtærede Minister siger derom, at der for Statsbanernes Vedkommende i det hele taget har været en Nedgang paa ca. 12 henholdsvis ca. 23 pCt. af Indtægterne af Personbefordring og af Godsbefordring i 1932—33, og under Henvisning hertil reducerer han de anslaaede Driftsindtægter i tilsvarende Grad. Flertallet mener ikke, det bør opstilles paa den Maade. Vi har heller ikke bedt om Oplysninger i saa Henseende, idet vi gaar ud fra, at der først senere hen paa Aaret kan foreligge regnskabsmæssige Oplysninger om Driftsindtægterne. Men vi mener, at ikke alene de Trusler om Banernes Nedlæggelse, som ligger i selve Lovforslagets Fremsættelse, men ogsaa de Tilsagn, der er givet fra de Deputationer, som har haft Foretræde for Rigsdagens Udvalg, og de Løfter, der er afgivet, i nogen Grad vil bevirke, at der snarere bliver Tale om Indtægtsstigning end om Indtægtsnedgang. Derfor har vi i vor Beregning regnet med de Beløb, som er opført i Stykgodsudvalgets Betænkning, uden Reduktion, og dertil lagt de Beløb, som det er oplyst, at Postentrepriseordningens Indførelse vil give.

Med andre Ord, vi har taget de Tal, som er opført i Skrivelsen fra Ministeriet for offentlige Arbejder af 20. April 1933 uden at reducere med de henholdsvis 12 og 23 pCt., som Ministeren mener, at Indtægterne skal reduceres med. Vi mener, det